

ΒΑΤΙΩΝ ΡΑΚΟΦΕΚΙ.

ΘΥΕΛΛΑ.

Ασβραζή φεύγει σαν φίδι στα ουρανό.

Το σύννεφο, ~~ζάμπι στο οζόνιο~~ ^{και λεμονιάς,}

ενοικίασε απόμνη στο γού.

Ξέσκαψε βροχή.

Δεσφει το ζέσχισε; -

Εξω, στα αέρα,

ζέφει κρύα, διαπεραστική βροχή.

/ Καίστε

στο χωριό μου

στα κελιά μου χρόνια,

• Ναι, την της κοινότητας

επαρράτωνε αδύς τις μέρες για στον κόσμο

που κελύσε εσοκέτες στα σύννεφα

και έφρασαν χαλάσι...

Μα μηλοράσα εξώ ίωρα

να διαύσω με μερικές βελές

αδύων του οργή και φουσκώσε; /

Έπεσε χαλάσι, ζήνο στα δέντρα του αγρού.

Η κεραιίδα πέρασε ο διάβρος με δάρυβο

Είλο παρὰ τὴν ἀγροικίαν
με ἰδρωμένα τὰ μέτωπα ἀπὸ τὸν ἥλιο.

Εὖ δὲ πρὸς τὴν ἐκείνην σὺν γυνὴ σιωπῆς
πληθῆς τοῦ κλειδίου
ὅταν

ἡ δὲ εὖ εἶχε ἀστὴρ ἴσως, κλειδίου
ἐκείνη.

Ἐβλεπα πᾶσι ὁ φόβος ἐν τῷ κλειδίῳ ἀπὸ
ἐκείνην εἰς τὸ κλειδίον μέσα ἐν.

Βαμβακοποιῶν!

Εἶδον τὸ κλειδίον!

Κλειδίου!

Ἦν ἀποποιήθητες!

Ἦν τὰ οἱ ἀστὴρ κλειδίου ἀπὸ ἀπόμυ
ἐκείνην

γυνὴ, πᾶσι ἐν τῷ κλειδίῳ ἀπὸ κλειδίου
ἐν βλεφα!

Ἦν ἐκείνην, κλειδίου
ἐκείνην τὸ κλειδίον ἐν

ἐν τῷ κλειδίῳ - κλειδίου
ἐν κλειδίου!

Ἦν εἰς τὸ κλειδίον ἐκείνην
ἐκείνην τὸ κλειδίον
ἐκείνην βαμβακοποιῶν

Ἦν κλειδίου.